

Uretfærdighed mod ham. Da Lovforslaget derhos alt selv har fraveget Presselovens almindelige Grundfætning om Enkeltmands Ansvar i § 3, kan der heller ikke principielt indbendes noget imod, at Afgivelsen gennemføres i noget videre Omfang med Hensyn til Personer, som forud have erklæret at ville være ansvarshavende for Bladet.

S Henshold til de anførte Betragtninger stiller Flertallet nedenstaaende

Ændringsforslag:

Til § 2.

1) Ordene i Linie 1—2: „hvor. . . (§ 3)“ ændres til: „i alle Tilfælde“, og der tilføjes et nyt Stykke, saalydende:

„For saa vidt Forfatteren til en Bestanddel af Indholdet har navngivet sig som saadan i Bladet, ifalder han et Medansvar for den.“

Til § 3.

2) Som nyt Stykke tilføjes:
Fremdeles bortfalder den ikke navngivne Forfatteres Ansvarsfrihed, naar den, der angives paa Bladet som ansvarshavende, var bosat udenfor Riget, da Skriftet udkom.

Til § 4.

3) Som nyt Stykke tilføjes:
Er ingen Redaktør navngivet paa Bladet, straffes den eller de, der virkelig leder Bladets Redaktion, med en Bøde fra 500 til 2,000 Kr.

4) Efter § 7 indsættes en ny § 8 saalydende:

„Fornærmende Bestyldninger, der fremsættes i Dagblade eller Ugeblade, kunne gøres til Genstand for offentlig Paatale, naar Fornærmelsen er rettet mod en Embedsmand eller nogen af de i almindelig borgerlig Straffelov §§ 98—100 omhandlede Personer i Anledning af Udførelsen af hans Embede eller Bestilling, saa og, naar dens Uansvarlighed skønnes at have været vedkommende bevidst og den fornærmede begærer det.“

F. Dannestjold-Samsøe, Høst.
Kormand

M. A. N. M. Chr. Rasmussen.
Ordfører.

(Madsen-Mogdahl var fraværende ved Betænkningens Afgivelse.)